



# TABOR

**Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu**

7 lipca 2013 r.

XIV niedziela zwykła

nr 27/2013 (85)

## ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

*rozważania nad Ewangelią niedzielną*

***Jezus wyznaczył jeszcze innych, siedemdziesięciu dwóch uczniów i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjąć zamierzał.***

*Łk 10,1*

Głoszenie Dobrej Nowiny nie odbywało się chaotycznie, ale było bardzo dobrze przemyślane. I dziś dzieje się podobnie. Jezus posyła swoich naśladowców do tych miejsc i ludzi, gdzie jest jeszcze nieznan. To wielka rzesza misjonarzy. To ludzie, dla których jedynym celem jest dawanie świadectwa wiary, by móc na końcu podsumować: „Przybliżyło się do was królestwo Boże”.

W obecnych czasach mówi się tak wiele o tzw. nowej ewangelizacji. Podejmowane są różnorakie inicjatywy, by człowiekowi wychowanemu w świecie smartfonów, tabletek i internetu pokazać, że jest Bóg, że życie człowieka to nie tylko lata przeżyte tu i teraz na tej ziemi, ale że jego przeznaczeniem wręcz jest życie wieczne ze zmartwychwstałym Panem. Poszukuje się jakichś nowych ewangelizacyjnych metod i środków. I dobrze, że tak się dzieje. Niemniej jednak nic nie zastąpi żywego spot-

kania człowieka wiary z tymi, którzy czują, że „mają” jej za mało bądź są zupełnie niewierzący.

Papież Franciszek często powtarza, że „wiera jest darem, który rozpoczyna się od spotkania z Chrystusem”. Aby tak się stało, niech ktoś z nas opowie bliźniemu o Nim. Niech usłyszy on o Panu Jezusie. Przede wszystkim jednak niech w nas zobaczy Chrystusa. Niech zobaczy Go w naszym codziennym postępowaniu. Niech zobaczy Go w naszym odnoszeniu się do innych. Jeśli ono będzie ewangeliczne, to z pewnością ludzie mniej wierzący lub niewierzący dostrzegą w nas Boże oblicze.

„Kościół cały jest misyjny. Cały i wszędzie! Wy wszyscy, którzy nie podejmujecie posługi na terenach misyjnych – nie zapominajcie, że nasza własna, polska Ojczyzna wciąż potrzebuje nowej ewangelizacji. Podobnie jak cała chrześcijańska Europa. Po setkach lat – i tysiącletniach – wciąż na nowo! Cała Europa stała się kontynentem nowego wielkiego wyzwania dla Ewangelii. I Polska też” – mówił bł. Jan Paweł II w homilii w czasie Mszy św. beatyfikacyjnej bp. Michała Kozala na placu Defilad w Warszawie 14 czerwca 1987 r. Jakże jego słowa pozostają aktualne.

# Rok Wiary

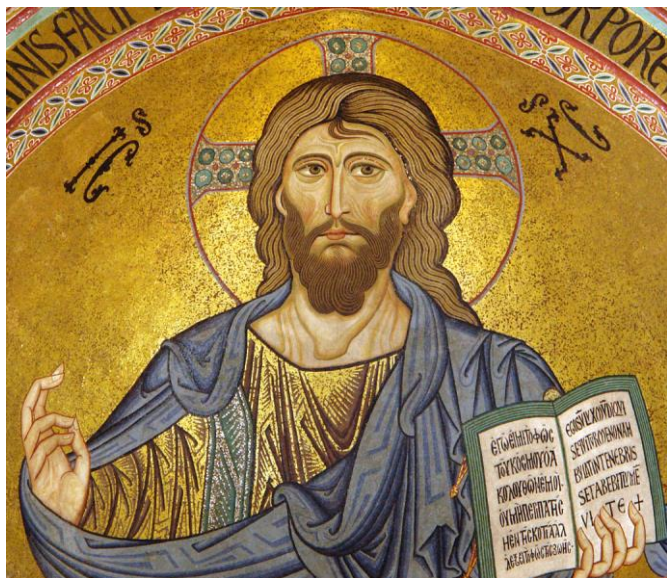
Rok Wiary jest doskonałą okazją do głębszego zastanowienia się nad swoją wiarą, a konkretnie tym, w kogo wierzę i dlaczego. Kim jest dla mnie Jezus Chrystus, Syn Boży? Ale nie tak w teorii. Kim jest naprawdę?

## Katecheza 3

Wierzę... w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, Pana naszego...

### O JEZU!

Jezus Chrystus – wypowiadamy te słowa jak imię i nazwisko. Tymczasem to najkrótsze wyznanie wiary: Jezus jest Chrystusem, czytaj: syn Maryi z Nazaretu jest zapowiedzianym Mesjaszem, wysłańcem Boga, Zbawicielem.



O Jezu!”, „Jezu Chryste!” czy „Jezus, Maria!” – ludzie często tak wołają. Kiedy coś zabol, kiedy przychodzi zła wiadomość czy nieszczęście, kiedy puszczają nerwy, kiedy jakaś sytuacja przerasta człowieka. To brzmi jak wołanie o ratunek. Człowiek podświadomie wzywa kogoś silniejszego, zgodnie z zasadą „jak trwoga to do Boga”. To normalna, zdrowa reakcja. Wzywanie imienia „Jezus” w tych trudnych, kryzysowych sytuacjach jest jakąś nieświadomą formą wyznania wiary w to, że Jezus jest Zbawicielem. Słowo „zbawic” znaczy bowiem dokładnie: ocalić z nieszczęścia, uratować od śmierci, uwolnić od niebezpieczeństwa i tym samym zapewnić opiekę, pokój, życie, zwycięstwo. Imię „Jezus” oznacza w hebrajskim: „Bóg zbawia”.

Kiedy popatrzymy na strukturę wyznania wiary, zauważymy, że w samym środku znajdują się słowa poświęcone Jezusowi Chrystusowi. Co więcej, to właśnie Jemu poświęcono najwięcej miejsca. Czy to przypadek? Nie! Słowa „Wierzę w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego” są rzeczywiście centrum chrześcijańskiego wyznania wiary. To także samo serce Dobrej Nowiny – Ewangelii, to główna prawda przekazywana w katechezie. Prawda, która jest jednocześnie Osobą, Wydarzeniem.

Już św. Paweł mówił, że głoszenie Chrystusa wydaje się wielu głupstwem i skandalem. Dzisiaj jest dokładnie tak samo. Chrześcijaństwo głosi, że jedynie w Chrystusie jest zbawienie. Chrześcijaństwo to nie suma nauk, nakazów, instytucji czy struktur. To przede wszystkim Jezus Chrystus i wspólnota z Nim. Chrześcijaninem jest ten, kto wierzy w Jezusa Chrystusa, kto żyje z Niego i dla Niego. Kto patrzy na całą rzeczywistość w Jego świetle. Dlatego tak ważna jest świadomość tożsamości Jezusa: kim On jest? Kim jest dla mnie?

#### JEZUS, KTÓRY JEST CHRYSYSEM

Imię Jezus (hebr. *Jeszua*, *Jehoszua*) nie było zarezerwowane dla kogoś wyjątkowego, było ulubionym imieniem Izraelitów. Nawet dzisiaj zdarzają się ludzie noszący to imię. To imię wskazuje na „ziemskiego Jezusa”, czyli konkretnego, historycznego człowieka. Najważniejszym źródłem wiedzy o życiu Jezusa z Nazaretu jest Nowy Testament. Pozabiblijne wiadomości o Jezusie są późniejsze, nieliczne i skąpe (wzmianki u Józefa Flawiusza, Tacyta, Pliniusza Młodszego, Swetoniusza, w Talmudzie). Nikt jednak z poważnych uczonych nie kwestionuje dziś faktu, że Jezus żył rzeczywiście w Palestynie i około 30 roku n.e. poniósł śmierć krzyżową w Jerozolimie z rozkazu rzymskiego namiestnika Poncjusza Piłata. Dla wiary bardzo ważny jest fakt prawdziwego człowieczeństwa Jezusa (do tej prawdy wrócimy przy kolejnym „filarze”). Co ciekawe, już w pierwszych wiekach historii Kościoła pojawiały się opinie sugerujące, że Jezus miał tylko pozorne ciało i cierpiał tylko z pozoru.

Greckie słowo „Chrystus” jest odpowiednikiem hebrajskiego Mesjasz (*Masiach*) i oznacza „namaszczony”. W Starym Testamencie to pojęcie oznaczało misję powierzoną komuś przez samego Boga. Namaszczona olejem królów, kapłanów i proroków. Mówimy nieraz, że ktoś robi coś z namaszczaniem, czyli w sposób podniosły, uroczysty. To echo pierwotnego sensu namaszczania. Izraelici żyli nadzieją, że pojawi się Mesjasz, czyli ktoś namaszczony przez samego Boga, kto zrealizuje idealne królestwo Boże i zapewni trwale szczęście Izraela. Ewangelie głoszą, że Jezus z Nazaretu jest spełnieniem tych nadziei, jest obiecany Mesjaszem = Chrystusem. Najdoskonalszym potwierdzeniem autentyczności

Jego misji jest zmartwychwstanie.

Benedykt XVI podkreśla nierozłączność słów „Jezus Chrystus”. Pierwsze oznacza osobę, drugie urząd (dzieło, misję). Nie można oddzielić jednego od drugiego. „Ja” Jezusa jest dziełem, a dzieło to „ja”. On jest tym, co czyni, i daje siebie; Jego dziełem jest oddanie siebie samego. Nie można też nauki Jezusa oddzielać od Jego Osoby. Pojmować Go jako Chrystusa oznacza być przekonanym, że daje On w swym słowie sam siebie. On się tak utożsamiał ze swoim słowem, że „ja” i słowo nie dają się odróżnić: On jest słowem. Decydująca wypowiedź wiary o Jezusie leży w nierozłącznej jedności dwóch słów „Jezus Chrystus”, w której ukrywa się tożsamość egzystencji i posłannictwa.

### BÓG Z BOGA

Nauczanie Jezusa, Jego cuda rodziły i nadal rodzą pytanie: „Kim On jest?”. Lista odpowiedzi jest długa. Apostoł Piotr, pytany przez Jezusa, odpowiada: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego” (Mt 16,16). To wyznanie stanie się wyznaniem wiary Kościoła.

Jak rozumieć słowa „Syn Boży”? W Starym Testamencie ten tytuł odnosił się do aniołów, do ludu wybranego, do króla Izraela. Oznaczał on więc przybrane synostwo, szczególną bliskość między Bogiem a stworzeniem. W odniesieniu do Jezusa ten tytuł nabiera innego sensu. Relacja między Bogiem Ojcem a Jezusem jest wyjątkowa. Jezus sam rozróżnia: Ojciec mój i Ojciec wasz (por. J 20,17), sam określa siebie jako „Jednorodzonego” Syna Boga (por. J 3,16). To wszystko oznacza, że Jezus nie jest „przybrany” synem Boga, człowiekiem adoptowanym przez Boga w czasie ziemskiego życia. Odwrotnie, Jezus jest odwiecznym Synem Boga, który stał się człowiekiem. Credo nicejskie rozszerza w tym miejscu formułę Składu Apostolskiego, akcentując znak równości w bóstwie Boga Ojca i Jego Syna. Wypowiadamy te słowa podczas niedzielnej Eucharystii: „I w jednego

Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba”. Jezus nie jest ani „półbogiem”, ani „nadczołowiekiem”. Jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem. Do znaczenia tych słów powrócimy w następnej katechezie.

Trzeba jeszcze przez chwilę zatrzymać się nad sensem słowa „Pan” w odniesieniu do Jezusa. W kościelnym języku posługujemy się nieraz zbitką „Pan Jezus”. Nie chodzi tutaj o grzecznościowe wyrażenie typu „Pan Kowalski” czy „Pan Jerzy”. Słowo „Pan” jest także wyznaniem wiary w Jezusa. W Starym Testamencie „Pan” (gr. *Kyrios*) jest określeniem samego Boga Jahwe. To słowo odniesione do Chrystusa oznacza więc to, że w Nim pojawia się Bóg, że chwala należna samemu Bogu przysługuje także Jezusowi. Słowo „pan” w starożytności było tytułem władcy. Tak nazywano cesarza rzymskiego, którego uznawano za ziemskiego „boga”. Chrześcijanie, nazywając Jezusa Chrystusa Panem, mówili tym samym, że to nie cesarz, lecz Jezus Chrystus jest prawdziwym władcą świata, gwarantem życia, porządku i pokoju, On jest prawdziwym władcą mojego życia. Okres rzymskich prześladowań świadczy o tym, że chrześcijanie to wyznanie traktowali z całkowitą powagą. Nie chodziło im o pobożny tytuł, ozdobnik bez większego znaczenia, ale krył się za tym osobisty wybór, stanowcza decyzja uznania w Jezusie tego, kto kieruje ich życiem, kto nadaje mu orientację. Wyznanie Jezusa jako Pana oznaczało, i oznacza, wewnętrzną wolność od wszelkich ziemskich władców i zależności.

To dobrze, że wołamy często „O Jezu!”, rzecz w tym, abyśmy wołali świadomie i z wiarą.

## Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu patronuje nam:

- w poniedziałek – św. Jan z Dukli (1414-1484), prezbiter, niezwykle gorliwy franciszkanin, związany z Krosnem, Lwowem i Poznaniem; słynął z wiedzy teologicznej i daru prorokowania;
- w czwartek – św. Benedykt (480-547), opat, patron Europy. Założony przez niego zakon benedyktynów przyczynił się do znacznego pogłębienia życia religijnego w Kościele, ale i szeroko rozumianej kultury;
- w piątek – św. Brunon Bonifacy z Kwerfurtu (974-1009), biskup, pierwszy metropolita pogańskich Słowian zachodnich;
- w sobotę – św. Andrzej Świerad (1030-1034), z pochodzenia Polak, i jego uczeń św. Benedykt

(1033-1037), dwaj pustelnicy żyjący na terenie dzisiejszych Węgier; praktykowali niezwykle surową ascezę, przez co wskazali na najwyższą wartość życia duchowego.

2. Lokalna Organizacja Społeczna (LOS) informuje, iż produkty żywnościowe przekazane przez Caritas Diecezji Sosnowieckiej w ramach programu PEAD mogą być odbierane w biurze organizacji w Ogrodzie przy ul. Kościuszki 39b w godz. od 7<sup>00</sup> do 10<sup>00</sup> oraz w Cementowni przy pawilonie handlowym o godz. 11<sup>00</sup>.

Jednocześnie LOS zawiadamia, że w ramach akcji „Krzysiek” można jeszcze wesprzeć Krzysztofa Jońca do dnia 15 lipca br. Dotychczasowym ofiarodawcom organizacja śle serdeczne podziękowania.

3. Dziś pierwsza lipcowa niedziela. Niech trwające wakacje, zwłaszcza naszych dzieci i młodzieży, staną się okazją do pogłębienia wiary przeżywanej w bezpośrednim kontakcie z przyrodą. Przez piękno ziemi przemawia do nas sam Stwórca. Zechcemy dla Niego otworzyć nasze serca i umysły. Jednocześnie nie zapominajmy, że każdy z nas, jako katolik, ma obowiązek uczestniczenia w niedzielnej Mszy

Świętej, która jest źródłem ożywczej łaski, przynosi pokój i zbawienie. Zaproszeni są wszyscy, a najbardziej ci, którym się wydaje, że są niegodni. Bóg w każdym może dokonać nowego stworzenia. Zatem dbając o ciało, zadbajmy także o naszego ducha. Zadbajmy, aby nasza wiara, nadzieja i miłość ciągle się pogłębiała i umacniała.

4. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

## INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

8 – 14 lipca 2013 r.

### **8 lipca – poniedziałek**

7<sup>00</sup> + Józef Piątek – 1. Msza gregoriańska.

18<sup>00</sup> + Janina i Mieczysław Matysek.

### **9 lipca – wtorek**

7<sup>00</sup> + Józef Piątek – 2. Msza gregoriańska.

18<sup>00</sup> + Zenobia Lasak – od Zofii Pomietło i rodziny Markiewiczów.

### **10 lipca – środa**

7<sup>00</sup> 1) + Bożena, Karolina Perkowskie – od rodziców Sokołowskich i ojca Perkowskiego.

2) + Józef Piątek – 3. Msza gregoriańska.

18<sup>00</sup> Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

### **11 lipca – czwartek**

7<sup>00</sup> + Józef Piątek – 4. Msza gregoriańska.

18<sup>00</sup> + Tadeusz Stefański – od pracowników Ośrodka Zdrowia w Ogrodzieńcu.

### **12 lipca – piątek**

7<sup>00</sup> + Józef Piątek – 5. Msza gregoriańska.

18<sup>00</sup> Msza zbiorowa za zmarłych.

### **13 lipca – sobota**

7<sup>00</sup> + Józef Piątek – 6. Msza gregoriańska.

18<sup>00</sup> + Marianna Podsiadło – od Burmistrza i Radnych Urzędu Miasta i Gminy w Ogrodzieńcu.

### **14 lipca – niedziela**

7<sup>00</sup> + Maria, Bolesław i Emil Tomiczek.

9<sup>00</sup> 1) + Henryk Rogoń i Jan Boruc.

2) + Józef Piątek – 7. Msza gregoriańska.

11<sup>00</sup> Chrzest.

18<sup>00</sup> + Elżbieta Nowak – od Sabiny z mężem.

---

### **Stopka redakcyjna**

#### Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego  
ul. Kościuszki 33  
42-440 Ogrodzieniec  
tel. 699-189-130

e-mail: [tabor.ogrodzieniec@op.pl](mailto:tabor.ogrodzieniec@op.pl)

[www.parafia.ogrodzieniec.pl](http://www.parafia.ogrodzieniec.pl)

#### Redakcja gazетки:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz  
Ksiądz Mariusz Olejnik  
Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)